

NABIEŻEĆ (3) *vb pf*

a oraz pierwsze e jasne.

fut 3 sg nabieży (2). \diamond 3 pl nabieżą (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. nabiegać.

1. *Nadejść; tu w przen* (1) :

Fraza: »śmierć nabieży« (1): Sed mors obrepet fortassis interim, Ale podobno przes ten czas śmierć
fnadz nábieży/ Nádeydzie. *Mącz* 352c.

2. *Przedostać się do środka czego, wniknąć w co (o płynach)* [*podmiot: czego, orzeczenie: 3 sg; z czego w co*] (1) : narodowie kthorzy fą z ciepłych kráin/ [...] nie fą tak trwáli w cudzych ziemiách iáko pułnocni/ bo fie mor prętko miedzy nie ząwrze/ iż máią pory otworzone w łobie/ wnet wilkości z ziemie w nie nábieży. *BielKron* 335v.

3. *Napełnić się, napłynąć [czym]* (1) : á gdy guzy krwią nábieżą/ thákież ié żelázem fpal *SienLek* 182v.

Formacje współrdzenne cf BIEŻEĆ.

Cf NABIEŻENIE, NABIEŻONY

KCh